

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sancti Lvdovici Caroli II. Regis Siciliae Filii, Ex Ordine Minorvm Episcopi Tolosani Vita

Sedulius, Henricus

Antverpiæ, 1602

Cap. XV. De mode atione quâ fuit in reprehensione, quam amabat.
Detractionem & discordiam execratur. Pacem reparat, & caritatem inter
dißidentes conciliat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42834

familiares, & suos custodes, verùm etiam in germanos fratres, quâ neminem soluendum decreuit: adeò vt ipsemet alioquin innocens, Et graui- ter punit. tamen quia offendisse alij interpretabantur, statutam à se pœnam persoluerit. Exemplum addebat imperio. Quod principes faciunt, præcipere videntur. Volebat suos esse castos: ipse erat. Legem tulit, legi paruit. Rectè facere princeps suos faciendo docet.

CAPVT XV.

De moderatione quâ fuit in reprehensione quam amabat. Detractionem & discordiam execratur. pacem reparat, & caritatem inter dissidentes conciliat.

ERat profectò seuerus castigatior improbitatis, primùm suæ, tum etiam alienæ. Vicia vt à se penitus extirparet, contemni desiderabat, non laudari: nec extolli, sed reprehendi, quod rarum in magnatibus. Hinc, P. 101. 27.) probè cum nosset illud Sapientis, *Melior est manifesta correptio, quàm amor absconditus,* & Ind. 9. 8. *Argue sapientem & diliget te:* reprehensiones siue iustas, siue iniustas, æquo ferebat animo, imò etiam amabat. volens & peccanti sibi vitia ostendi, corripì, vt posset corrigi. Socio fratri amicissimo iussit peccata sua seriò obseruare, & admonere liberrimè: nec quicquam cominouebatur, etiamsi ille leuissima quæque argueret. Corripì volebat vt posset corrigi.

D quando

quando liberiùs submonuit B. Ludouicum, multis coram astantibus : qui factum indignè ferentes, eius rei gratiã, obiurgatorem illum grauius obiurgarunt. quos Ludouicus benignè mitigans, Hoc in rem meam est, inquit, & sic statui. Nam & amici monendi sunt & obiurgandi, & hæc accipienda amicè, cum fiunt : quandoquidem vera amicitia quod sentit dissimulare non debet. At cuius aures sunt clausæ veritati, vt ab amico vera audire nequeat, huius salus est desperata. An nescitis multo meliùs de quibusdam acerbos inimicos mereri, quàm amicos qui dulces videntur? Illi verum sæpe dicunt, hi nunquam. Adulætoris est iucunda dumtaxat adferre, amici verò etiam tristia : vt te videas, & emendes. Profectò, æquo animo audiendæ reprehensiones, imò conuitia imperitorum : & ad honesta vadenti contemnendus est iste contemptus. Oportet delicto dolere, obiurgatione gaudere : minimè verò obiurgari molestè ferre, & peccasse non angere. Porro autem ipse ab omni vitio liber, etiam alios quã poterat conatus est liberare. Itaque qui suam improbitatem iam superauerat, iure alienam castigare poterat. Nullo modo ferebat quenquam detrahere de alterius estimatione : hominum aures cupiens optimo sermone compleri, diffamatione non pollui. Linguam illam sanguinariam, quæ fraternæ detractionis venena diffundit, prorsus execrabatur. Scribit Salomon, *Si mordeat serpens*

Moneri
& moni-
te amico-
rum est:

Rectè a-
lium mo-
net, qui
vitio ca-
ret.

Eccles.
10, 11.

in

in silentio: nihil eo minus habet, qui occultè detrahit. Nihil tam noxium, atque ad omnem tollendam amicitiam efficax, quàm audire obrectatores, & temerario sensu mentis sequi. Hinc crebræ dissensiones, hinc odia iniusta nascuntur. diabolica lingua de amicissimis facit inimicissimos, concordēsque dissocians grauiissimis facit odiis dissidère. Ille verò offensarum acerbitatem deponens, conciliationem & omnis boni fontem caritatem, & concordiam colens in primis, cunctis suadebat. Quando igitur dissensio ab aliis, ab ipso incipiebat reconciliatio, benignissimè inter alios deponente inimicitias, secumque dissentientium iniuriis ignoscente. Et si quos se offendisse vereretur, non distulit beneuolentiã & humilitate, imò & osculo pacare. Dilectioni studebat & caritati, ex animo dimittens peccantibus, sæpe etiam veniam petens ab eis, qui læserant. Qualem erga se Deum optabat, talem se exhibuit his qui in se deliquerant. Nam frustra quærit sibi Deum propitium fieri, qui citò proximo negligit reconciliari.

Lingua
detracto-
ris esse
Eius.

Paci stu-
debat, &
caritati
concilian-
da.

CAPVT XVI.

Cunctis prodesse laborans, etiam Iudeos & Ethnicos Christo conatur lucrari. Egenis & agris liberales eleemosynas dilargiens, pauperes visitat, & captiuos, quos liberauit.

Liberalitati eius nunc vacandum est: cuius probabiles fontes, verum iudicium &

D 2 hone